

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแสดงภาษาทำนาฏศิลป์ในการเรียนร่วางมาตรฐาน โดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา ปีการศึกษา 2560
ผู้วิจัย นางจรัสศรี ทิมละม่อม
ปีที่วิจัย 2560

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการแสดงภาษาทำนาฏศิลป์ในการเรียนร่วางมาตรฐาน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด และเพื่อพัฒนาทักษะในการปฏิบัติแสดงภาษาทำนาฏศิลป์ในการเรียนร่วางมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์ที่ผ่านมา ปัญหาที่พบ คือ ครูสอนวิชานาฏศิลป์ไทยส่วนใหญ่ไม่ได้สำเร็จมาสาขานี้โดยตรง ผู้สอนต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถทางนาฏศิลป์จึงจะสอนได้ จึงส่งผลทำให้นักเรียนขาดการส่งเสริม ทำให้นักเรียนบางส่วนไม่ค่อยชอบเรียนวิชานาฏศิลป์เพราะคิดว่าวิชานาฏศิลป์ไทยต้องจดจำท่ารำได้ยาก เป็นวิชาที่บ่าเบื้อ ไม่ชอบ ไม่สนุกจากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาความสามารถการแสดงภาษาทำนาฏศิลป์ในการเรียนร่วางมาตรฐาน ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(นาฏศิลป์) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะมาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับชั้นดังกล่าว เพื่อให้ให้นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการเรียนร่วางมาตรฐาน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาตนเองและพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ให้ดีขึ้น บรรลุตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ไปฝึกฝนด้วยตนเอง ได้เรียนอย่างมีความสุข สนุกสนานกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้นผู้วิจัยได้ทำแบบฝึกหัดเพื่อการพัฒนา โดยใช้แบบฝึกเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และเมื่อทำการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการปฏิบัติในการนำผลวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย (x)

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการพัฒนาความสามารถในการแสดงภาษาทำนาฏศิลป์ในการเรียนร่วางมาตรฐาน ทำให้แสดงให้เห็นว่าผลการวิเคราะห์หลังการใช้แบบฝึก นักเรียนมีการพัฒนาที่ดีขึ้นแสดงให้เห็นว่า การให้ความรู้ ความใกล้ชิด ให้คำปรึกษา แนะนำในการทำงานของผู้เรียนแล้วเก็บรวบรวมข้อมูล การบันทึกคะแนนในการทำงานของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง จะเห็นว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานและมีพัฒนาการการปฏิบัติที่ดีมากขึ้น